

DONES
Dossiers
d'Igualtat

dones
artistes

.....
Rubí, març 2015

Ajuntament de Rubí

Dona
AJUNTAMENT DE RUBÍ

Totes les entrevistes que apareixen en aquest monogràfic han estat realitzades per la Núria Julià Fosas, durant el 2014, amb l'objectiu de donar visibilitat a les dones artistes, algunes més conegudes que altres, especialment aquelles que són de Rubí.

Autora entrevistes: Núria Julià Fosas
Correcció de textos: L'Apòstrof scl
Disseny: Teo Perea
Impressió: Imprinter SL

Edita: ©Ajuntament de Rubí. Rubí, març 2015
Dipòsit Legal: B. 5914-2014

Tiratge: 250 exemplars

Índex

Presentació.....	4
Pròleg de l'autora.....	5
Laura Baldrich Danés.....	6
Sandra Bea Bonet.....	7
Núria Benet Ramoneda.....	8
Elena Boixader Baraut.....	9
Montserrat Cañís Arís.....	10
Yasmina Capó Reverdin.....	11
Maria Carbonell Alarcia.....	12
Aurora Cardona Roda.....	13
Gemma Escoda Toledo.....	14
Núria Espinosa Sánchez.....	15
Ester Font Trayter.....	16
Flora Garcia Ruiz.....	17
Sònia González.....	18
M. Concepcio Gracia Peralta.....	19
Núria Jiménez Portí.....	20
Rosario Jiménez Jiménez.....	21
Núria S. Lacambra.....	22
Lidia Larrosa Ribell.....	23
Carme Llop.....	24
Coral Martínez Granda.....	25
Montse Nogueira Fernández.....	26
Laia Oller Muñoz.....	27
Anna Ordóñez Juan.....	28
Marta Pagès Rufé.....	29
Montserrat Rius Castañé.....	30
Rosa Roselló Garrigó.....	31
Anna Tamayo Ymbert.....	32

Presentació

Des de la Regidoria d'Emancipació Juvenil i Polítiques d'Igualtat seguim treballant amb l'objectiu de seguir reconeixent i fent visible l'aportació cultural de moltes dones de la ciutat. En aquest segon monogràfic us presentem les dones artistes que creen i treballen en àmbits com la fotografia, l'escultura, la joieria, la il·lustració o el disseny tèxtil, entre d'altres.

Una col·lecció de monogràfics que té com a finalitat donar a conèixer les aportacions femenines en temes literaris, artístics, socials, mèdics o empresarials de diferents dones de la nostra societat, per tal que la nostra memòria col·lectiva disposi d'una història local que no distingeixi per raons de gènere.

Amb aquest segon monogràfic, la Núria Julià, treballadora del servei municipal de Joventut i Dona, ha volgut contribuir a fer realitat aquest objectiu mitjançant un seguit d'entrevistes a dones artistes i descobrir que, més enllà de les creacions, hi trobem les persones, i també les experiències personals i professionals que hi ha darrere cadascuna de les seves obres.

Des de l'Ajuntament de Rubí agraïm la tasca realitzada, i amb aquesta publicació volem promoure una projecció pública vers al talent i a la creativitat d'un grup d'artistes, representants d'aquest col·lectiu de dones de Rubí, i les seves aportacions a la cultura de la ciutat.

Belén Meneses

Regidora d'Emancipació Juvenil i Polítiques d'Igualtat

Ja ho diu la dita popular: *A Rubí, noies maques i bon vi*, i sí que n'hi ha de noies maques i algunes són excel·lents artistes locals. Dones de totes les edats, que treballen amb l'originalitat, la il·lució, la creativitat i la sensibilitat per bandera i que són un referent cultural que és important de conèixer, ja que darrere de cada obra hi ha una gran dona.

Algunes potser són més conegudes que les altres, però totes tenen un denominador comú: la passió que posen a l'hora de crear les seves obres d'art, en diferents estils i àmbits com són l'escultura, la pintura, el disseny, la joieria, la restauració, el dibuix o la fotografia, entre d'altres, per tal de regalar un producte final que cada persona es pot fer seu a l'hora d'interpretar-lo.

Artistes femenines que anirem coneixent a través d'aquest recull d'entrevistes i que segurament ens sorprendran i ens emocionaran quan llegim el que senten, en què s'inspiren i com saben fer realitat les emocions personals que senten i que necessiten traslladar al públic.

En aquest monogràfic, també donarem visibilitat a dones que, amb professions diferents, s'han distingit pel seu talent, sabrem com va aparèixer a les seves vides l'afició per l'art, quins llocs necessiten per crear i per trobar la inspiració, però també coneixerem les seves obres i les podrem interpretar segons el que elles ens expliquen.

Aquest és el segon monogràfic que enguany es dedica a les dones artistes, impulsat per la Regidoria d'Emancipació Juvenil i Polítiques d'Igualtat de l'Ajuntament de Rubí, una col·lecció que neix amb l'objectiu de donar visibilitat al treball d'un grup de dones de Rubí com a persones i com a professionals o autodidactes.

Dones de Rubí, dones del món, dones amb noms propis que se'ns presenten en aquestes planes: Sònia González Cuchu, Marta Pagès, Yasmina Capó, Ana Ordóñez, Rosa Roselló, Laia Oller, Coral Martínez, Núria Lacambra, Gemma Escoda, Sandra Bea, Núria Benet, Anna Tamayo, Aurora Cardona, Montse Nogueira, Rosario Jiménez, Lúcia Larrosa, Núria Jiménez, Montserrat Rius, Flora García, Maruja Gracia, Carme Llop, Laura Baldrich, Esther Font, Elena Boixader o Núria Espinosa són alguns dels molts noms d'artistes en femení a qui agraeixo el temps que m'han regalat per tal de fer possible aquesta publicació.

Núria Julià Fosas

Com, quan i per què neix l'afició?

Neix amb bons models i mestres... sense deixar-ho mai, pintant sempre i buscant coses noves per descobrir. Pintar t'ajuda a comprendre el món.

Què vols transmetre amb l'obra? Emocions

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Totes les tècniques serveixen un moment o altre. Però com em sento més còmoda és treballant amb pigments naturals i un llapis. També ho faig amb anilines, olis, noguerines,

pastels, ceres... tot el que em pot ajudar! També els suports poden ser papers japonesos, cartrons, paper de plana, tela, etc.

En què o qui t'inspires?

Amb la música, la poesia, la dansa, la pintura, la fotografia... es comuniquen entre elles, inspiren una bona comunicació.

M'inspira passejar, veure la realitat amb ulls nous, caminar pel bosc... una ombra, un rastre, un color, tot pot ser traduït al llenguatge plàstic.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

La pintura és molt íntima, em sento bé treballant al taller, en soledat. Necessito llum, silenci... D'altra banda, també cal tenir la necessitat de parlar, de comunicar, d'aflorar cap a la realitat amb una sensació de desconexió, per traduir al llenguatge del color, l'experiència que prové dels sentits.

Què sents quan estàs creant?

A vegades, connexió amb la realitat i, altres, trobar el que estava buscant.

Com presentaries la teva obra?

El que faig sempre va evolucionant. Miro de buscar i no quedar-me amb el que ja sé. Intento viure la pintura com una recerca constant.

Un somni

poder dedicar més temps a dibuixar i pintar.

Un referent a seguir

Anselm Kiefer, Miquel Barceló, Camille Claudel.

Un color i per què

color terra i sorra per treballar amb colors que trepitjo.

Un lloc on crear

ben enlaire.

En el clar del bosc 2014

*Pintura plàstica, retolador, tinta, llapis, pigments i noguerina sobre suro.
130 x 170 cm*

A partir de la lectura de Maria Zambrano, on el bosc és el pensament i a l'interior amaga l'espai per despertar, entendre, connectar... És una pintura on s'amaguen animals, figures, plantes, nius..., potser destinats a trobar-se, potser només en estat latent.

Com, quan i per què neix l'afició?

L'afició per les arts, especialment per la pintura, ha estat molt present en la meua vida des de ben petita. La meua curiositat i l'interès a l'hora d'entendre les tècniques que utilitzen altres artistes per poder-les aplicar a la meua obra i explotar-les segons les meves necessitats, ha estat un dels elements claus que he sabut fusionar a la perfecció i amb delicadesa.

Què vols transmetre amb l'obra?

El missatge que pretenc transmetre amb cadascuna de les meves obres sempre és diferent a l'anterior. Dins

d'una exposició, cada obra per ella mateixa té un significat aïllat i aquest efecte individual és el que vull que arribi al públic, que sigui capaç d'extreure'n els sentiments, les sensacions, els estats d'ànim, observant la tècnica de pintura a l'oli, amb la qual em sento més còmoda i sovint fent servir càrregues.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sent més còmoda?

M'agraden gairebé totes però no deixo de banda l'acrílic, l'aquarel·la, la pintura en seda, la tinta i tantes altres tècniques artístiques amb les quals m'agrada experimentar i crear. Faig pintura figurativa no realista i m'interessa especialment el tractament del color, les figures humanes i el món sensitiu del qual aprenc a saber captar la manera de fer arribar les sensacions, els sentiments i els estats d'ànim amb els elements de què dispo.

En què o qui t'inspires?

En la vida, en les experiències viscudes, en l'entorn que envolta la societat i les persones, cada moment és

important per ser observat. El procés creatiu em fa passar per estats d'ànim diferents i aquest fet es reflecteix en més o menys grau a les meves obres.

Quan i on realitzes la teua obra?

M'he acostumat a treballar de manera intensa al vespre al meu estudi, perquè és quan estic més tranquil·la i la feina surt de manera contínua i relaxada mentre deixo que flueixin les idees amb més facilitat. En aquest sentit, la música és una gran companya de treball perquè em permet aïllar-me de l'entorn i centrar-me en l'obra.

Què sents quan estàs creant?

El procés de creació parteix del no-res i crec que és aplicable en tots els àmbits. La meua necessitat de fer, em fa passar per un estat de necessitat amb l'ansietat que això implica, la preparació, la seguretat... és com escalfar motors. Després et trobes davant la tela en blanc i comencen a sorgir idees que deixo fluir i així gaudeixo del que faig amb tranquil·litat, harmonia; només l'obra i jo.

Com descriuries la teua obra?

Realment és molt complicat. Suposo que ho faria en termes tècnics amb algú que no l'hagués vist mai. Pinto a l'oli, faig imatges figuratives no realistes i jugo amb el color per transmetre certs estats d'ànim. Més personalment, la defineixo com una experiència vital que sempre ha estat amb mi i una de les eines que m'ha ajudat a abocar ànsies, neguits, alegries, admiracions... vindria a ser un diari, un quadern de bitàcola.

Un somni

ser capaç de transmetre.

Un referent a seguir

milers, tots aquells que han basat la seva obra en el treball i la constància.

Un color

el lila pel que significa i perquè és elegant, «vesteix».

Un lloc on crear

qualsevol lloc on ho pugui fer sola i sense interrupcions... un estudi seria ideal.

Bel
2005

Oli sobre tela
60 x 80 cm

Obra de l'exposició «La mare que em va parir», organitzada per l'Ajuntament de Rubí. És un retrat doble on es fusionen trets de la meua mare i meus. Crec que és una obra que va marcar un canvi en la meua manera de pintar i em va ajudar a millorar les tècniques per la seva dificultat.

Núria Julià Fosas

Com, quan i per què neix l'afició?

Des de ben petita he mostrat un gran interès per la pintura. De fet encara recordo la il·lusió del dia que els meus pares em van regalar el meu primer cavallet..., devia tenir uns 12 anys. De tota manera, la meua trajectòria professional no es va centrar en la pintura, sinó en l'economia, i fa 3 anys vaig decidir fer un canvi important i dedicar-me a l'art.

Què vols transmetre amb l'obra?

Vull transmetre emocions positives amb les peces que jo crec. Per a mi, la pintura i l'art en general són una forma d'expressió i a la vegada de comunicació. S'estableix un diàleg entre l'artista i la persona que mira l'obra, i aquest diàleg es duu a terme a través de la mateixa

obra. M'agradaria que les meves creacions no deixessin indiferents les persones que les miren, ja sigui per la peça en si o bé pel procés seguit a l'hora de crear-la. Jo entenc l'art com a vehicle d'expressió i de connexió entre les persones.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sent més còmoda?

La veritat és que el món de l'art és apassionant i té un ventall immens de tècniques i disciplines. Jo no em tinc a cap tècnica en concret, al contrari, intento aprendre el màxim de tècniques possibles: pintura, gravat, ceràmica, collage, encàustica, escultura... M'agrada molt experimentar, i el que més m'atrau és la fusió que en puc fer a les diferents creacions. M'agraden molt les textures i els relleus, i la ceràmica em té totalment enganxada

En què o qui t'inspires?

La meua primera font d'inspiració és la natura, tot i que la poesia i les lletres també em donen molt de joc a l'hora de crear. M'interessa molt la connexió entre la natura i l'ésser humà. M'agrada incorporar a les meves obres elements agafats directament de la natura: pals, sorra, terra, palla, escorça... Penso que són els elements

més bells que puc incloure a les meves obres, per donar-los més importància i fer que siguin els protagonistes de les creacions, com petits tresors recuperats.

Quan i on realitzes la teua obra? Què necessites per fer-la?

El procés creatiu de les obres és molt llarg i té diferents fases. La veritat és que estic contínuament pensant i elaborant diferents idees que posteriorment esdevindran noves creacions. Actualment, treballo formats força grans en els quals utilitzo olis i vernissos, així que necessito un espai adequat. De moment no tinc taller propi, fet que em condiciona i que hauré de solucionar en breu.

Què sents quan estàs creant?

Amb el fet de crear, experimentes unes sensacions i uns sentiments molt especials. El primer que sento, però, és una gran felicitat. També és veritat que la creació artística és un procés i, com a tal, comporta unes fases que són molt diferents depenent del punt en què et trobis del procés creatiu. Sóc una persona molt intuïtiva i em deixo portar per la intuïció, tot i que de vegades em passa que no sé ben bé on em durà. Per mi aquesta és la màgia de la creació.

Com descriuries la teua obra?

La meua obra és molt matèrica i diversa, i hi dono prioritat a la bellesa. A través de la textura i el color, pretenc donar forma a un discurs aparentment senzill però ple d'emocions.

Un somni

el més immediat és disposar d'un taller.

Un referent a seguir

la meua vida és plena de referents, sigui per la seva valentia o per la seva força i tenacitat.

Un color

sempre m'ha agradat el color vermell perquè representa la vida.

Un lloc on crear

qualsevol lloc prop de la natura és perfecte per crear... o un estudi amb molta llum davant del mar que es pugui embrutar força!

Ànima gastronòmica 2014

Tècnica mixta, amb sorra de diferents gruixos, pols de marbre, pals, vernís, olis, pigments i estris de fusta, sobre tela.
130 x 97 cm

Obra pertanyent a la sèrie «Ànima», inspirada arran d'un viatge a l'illa de Mallorca i més concretament a les coves. Pretenc captar l'essència d'aquest món subterrani, que és un món paral·lel que s'ha anat formant gota a gota en el decurs de mil·lennis i en el qual les estalactites i estalagmites han anat adquirint formes capritxoses i sorprenents.

Com, quan i per què neix l'afició?

Sempre he tingut creativitat i imaginació. De petita, vaig anar a Belles Arts a Rubí i Sant Cugat, esperant poder entrar a l'escola Massana de Barcelona. Sempre he ajudat els altres perquè tinc facilitat a l'hora de crear qualsevol cosa. M'atreveixo amb tot!

Què vols transmetre amb la teva obra?

Alegria, amor i caliu. Faig les obres i/o les manualitats tal com les sento, i m'agradaria que arribés aquesta sensació tan personal.

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sents més còmoda?

Puc dir que sóc una artista del reciclatge. Amb qualsevol material em sento còmoda: cartró, retalls de roba, llana...

En què o en qui t'inspires?

La inspiració és una sensació estranya: la tens o no la tens. Pot venir a través d'un sentiment, un menjar, segons el dia i el moment. Jo sóc pura il·lusió i alegria i, si no em sento bé, es reflecteix.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

No puc parar la ment, sempre busco fer artesanía antiga o d'altres països, i agraeixo a les noves tecnologies que siguin una finestra oberta al coneixement i l'aprenentatge d'altres tècniques a través de vídeos que poso en pràctica, gairé sempre de nit i amb tan sols paper, llapis, llanes i agulles.

Què sents quan estàs creant?

És com si no hi fos. Jo sola i el meu món.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

Crec que es basa en la senzillesa i en la qualitat humana que m'agrada transmetre a les persones que em fan els encàrrecs o que sé que gaudiran de la meua obra.

Un somni

viure molts anys.

Un referent a seguir

no tinc a ningú.

Un color i per què

el verd, perquè per mi representa la pau, el color de la terra i la llibertat.

Un lloc on crear

a casa meua, no em cal res més.

Les gegantes de Cal Milà 2013

Dibuix sobre cartró amb cerves 2 m

Les gegantes són part del guarniment de la botiga quan, en el seu dia, representàvem La Patum

Com, quan i per què neix l'afició?

Per a mi no és una afició, per a mi és la meua vida. És el do que se m'ha donat, just en el moment del meu naixement. Tot envolta aquest fet, no es pot separar del meu ésser, engloba tot el que faig, amb la gran sort que és la meua professió, el meu esplai, la meua visió de la vida i del món.

Què vols transmetre amb la teua obra?

En la meua obra es transmet el do de la meua ànima i la seva visió, la meua personalitat, portada a la creativitat.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Les tècniques en el meu camp professional són l'orfebreria, joieria, esmalts al foc, pintura, escultura, restauració... i tot el que sorgeix tècnicament, creant de les meves pròpies mans.

En què o qui t'inspires?

M'inspiro en la natura, les seves formes, els seus colors i la seva gran creació.

Quan i on realitzes la teua obra? Què necessites per fer-la?

Durant cada moment de la meua vida vaig realitzant la meua obra no la puc separar d'ella, la seva realització es fa dependent de quina obra tingui entre mans, llavors trio el lloc adient per realitzar-la.

Què sents quan estàs creant?

Sento la gran unitat entre la peça i la meua realització, sols hi ha el moment present en el temps.

Com presentaries la teua obra?

Cada obra nova és un repetit, un aprenentatge, una evolució personal i professional, una creació i un infinit a descobrir.

Un somni

el mar.

Un referent a seguir

investigar i treballar.

Un color i per què

el carbassa, per la meravella d'una posta de sol rogenca sobre el blau ultramar.

Un lloc on crear

no m'importa el lloc, m'importa la creació en si.

Fermall de disseny únic

48 x 41,5 mm

METALL: Or 18 quirats – 750 mil·lèsimes

GEMMA: Aiguamarina – talla única MUNSTAINER

GRAVAT: al burí.

ESMALT AL FOC: tècnica «Plique-à-jour», és l'esmalt que s'aplica sense base de metall obert a la llum, que li dóna transparència.

Com, quan i per què neix l'afició?

La meua afició va arribar de manera molt diferent de l'habitual. No és la història de l'alumna que es passa les classes dibuixant, no atenent i inventant personatges i històries. Em va sorgir per la necessitat que sempre he tingut a l'hora de comunicar coses; vaig començar amb l'escriptura, vaig tastar el teatre i finalment va arribar la il·lustració. Ara fa dos anys que vaig acabar els estudis oficials i gaudeixo molt quan em poso a explicar un encàrrec o alguna idea meua.

Què vols transmetre amb l'obra?

En el meu cas el que cal transmetre sovint ve donat pel text o pel que demana el client, però el que sempre intento és que la il·lustració sigui el més senzilla d'entendre possible. Directa, agradable de veure, sense recarregar. No vol pas dir que sigui més fàcil de fer! Si arribes a sintetitzar molt, el missatge pot arribar més ràpid a l'observador.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Ara mateix treballa molt amb digital. En general faig un primer esbós a llapis o a tinta, l'escanejo i a partir d'aquí vaig tornant a esbossar i dibuixant a sobre per arribar a la il·lustració final. Tot i així, quan faig servir aquarel·les, acrílics i pinzells també en gaudeixo moltíssim.

En què o qui t'inspires?

No hi ha un què o qui concret, ni influències molt marcades. Hi ha l'humor, hi ha l'alegria, però també tristesses i pors, les que visc jo i les que veig al voltant, a les persones i a l'ambient. Podria dir que els sentiments m'influeixen molt, els visc intensament.

Quan i on realitzes la teua obra? Què necessites per fer-la?

Els resultats finals els faig sempre a casa, que és on tinc el material necessari. Els esbossos poden sorgir a qualsevol lloc, al tren, xerrant, a casa, estant jo sola tranquil·lament fent un cafè o una cervesa en una terrassa. En general necessito que em vingui una idea. A vegades ve molt ràpid, sense quasi pensar-hi, i a vegades li costa una mica més, i intentes que vingui però no hi ha manera. Al final decideixes desconnectar i acaba venint sola. Això sí, un cop t'arriba la primera no es pot deixar de treballar perquè segurament darrere d'aquesta en vindran unes quantes de millors, o de pitjors, que et faran valorar si la primera era la bona o no.

Què sents quan estàs creant?

Tranquil·litat, emoció, abstracció, desconexió. És genial anar treballant i anar veient com la imatge que t'havies imaginat en un primer moment es va formant a poc a poc davant els teus ulls. Potser no és exactament igual, però és una imatge teua i neix del teu cap, és un procés gratificant. Si a més el resultat agrada al client o a l'observador, ho és encara més.

Com presentaries la teua obra si l'haguessis de resumir breument?

Obres sensibles que volen explicar ambients i sensacions, amb colors suaus i línies imperfectes.

Un somni

il·lustrar CD, cartells, llibres... i així ajudar a la transmissió dels projectes d'altres.

Un referent a seguir

els meus pares, amb més de cinquanta anys han hagut de fer una vida nova, i això vol dir que ens pot passar a tots, i no és dolent. Hem d'estar preparats i disposats a canviar d'escenari si la vida ens hi porta.

Un color i per què

el vermell, que dona vida, i el taronja, perquè dona energia.

Un lloc on crear

mentre tingui un llapis, una goma i una llibreta, qualsevol lloc és bo perquè em vingui una idea i em pugui posar a dibuixar-la.

Pelostureo 2013

Tècnica digital
14,8 x 21 cm

No sé si és la més representativa o no, però m'agrada perquè és una d'aquelles idees que em van venir claríssimes des del primer moment, i tal com va venir la vaig plasmar. Tenia ganes d'explicar com una dona es pot sentir totalment bé amb el seu cos, sigui en la situació que sigui. Estar bé amb el teu cos és estar bé amb el món, aprendre que la mirada de la resta no és important mentre la persona que et miri amb més estima sigui tu mateix.

Com, quan i per què neix l'afició?

Crec que des de sempre. Recordo que a pàrvuls ja destacava dibuixant.

Què vols transmetre amb la teva obra?

Intentar que la gent vegi que he fet el més adient en cada tema que he desenvolupat i que en gaudeixin al màxim.

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sents més còmoda?

Les tècniques que faig servir són multidisciplinàries. Em sento còmoda amb l'ús del llapis; potser és la tècnica que més domino, però gaudeixo més de

les que se'm resisteixen. M'agraden els reptes.

En què o en qui t'inspires?

Depèn dels diferents temes a tractar. Si és escultòric, en la línia i la forma. En estampats i figurins, en el color, i si és pictòric, en la natura i la llum.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Si és paisatgístic, en part a l'exterior i la resta a l'estudi. El material, els olis o l'aquarel·la són els materials que necessito. L'escultura, al taller, amb materials com el fang i el ferro. Les altres disciplines, a l'estudi, sobre la taula, amb llapis, aquarel·les i retoladors.

Què sents quan estàs creant?

Concentració i abstracció, el temps no compta.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

Les tècniques de la meua obra són multidisciplinàries, les seves qualitats són la sinceritat i el

perfeccionisme, i el meu objectiu és dominar el tema fet que trigaria una vida més a assolir.

Un somni

arribar a fer-ho bé.

Un referent a seguir

Joaquim Sorolla. Admiro la seva obra per la rapidesa i la captació de la llum.

Un color i per què

els colors de la tardor, per la seva calidesa. No obstant això, amb tots els colors ben combinats es poden assolir belleses indescriptibles.

Un lloc on crear

qualsevol si estàs inspirat. Tanmateix, m'inspiro i resolc molts temes quan a la nit no aconsegueixo agafar el son.

Pensatiu
2012

terra cuita
27 x 22 x 16 cm

El meu nét David amb 20 anys

Núria Julià Fosas

Com, quan i per què neix l'afició?

Als meus primers anys a l'Escola Ribas. Sempre he tingut molta afició pel dibuix i els treballs manuals. M'ha agradat crear, fer, transformar amb les mans el material que tinc al meu voltant: fang, seda, paper, teixits, cordills, pintura, etc. i aquest fet m'ha portat a adquirir una sèrie de tècniques que m'ajuden a plasmar el que m'ha inspirat.

Què vols transmetre amb l'obra?

El fet de manipular amb diferents materials em porta a expressar diferents sentiments en funció del ma-

terial que utilitzo. Ara bé, hi ha un fil conductor que uneix les diferents coses que faig, pot ser tendresa, tranquil·litat, pau interior, sensibilitat, delicadesa, sobretot que sigui agradable a les persones que m'envolten.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Per dur a terme aquestes representacions utilitzo tècniques molt diferents: les que més m'agraden i amb les quals em sento més realitzada són la pintura en seda, ceràmica, escultura, paper maixé, macramé i labor de retalls (patchwork).

En què o qui t'inspires?

M'agrada fer coses i procurar fer-les sempre el millor possible. Coses que utilitzo normalment. Mentre les faig, gaudeixo pensant en la persona o persones a qui les dedico. Sembla que hi hagi un pont que em transmeti un sentiment, una companyia, una escalfor que m'ajuda a crear.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Bàsicament quan tinc el temps suficient per fer-la. Ho faig allà on tinc el material a la meva disposició: a casa, al carrer, allà on es presenti, segons el material a utilitzar. El que bàsicament necessito, a part del material, és que algú em proposi alguna cosa a fer.

Què sents quan estàs creant?

Quan estic fent qualsevol cosa, tota jo hi estic dins, m'hi entrego i sembla que en formi part i per tant sento una satisfacció molt gratificant quan veig que el que m'havia proposat m'està quedant tal com jo havia pensat i encara més quan agrada a la gent que tinc al costat.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

En cap cas em considero artista. Per mi, un artista és aquella persona que a través de la seva obra és capaç d'innovar, canviar o inventar. Jo més aviat sóc una artesana a qui li encanta transformar el material que té a les mans.

Un somni

tenir un taller a casa.

Un referent a seguir

com a referents tinc als meus pares, el Joan i la Rosa, que em van donar els valors que m'agradaria transmetre als meus fills.

Un color i per què

els colors càlids: torrats com la terra, grocs com el blat, vermells com el foc...

Un lloc on crear

en un taller i treballar prop de la gent que estimo i alhora prou independent per fer la meua, amb la llibertat de treballar tranquil·lament al meu espai.

Badabadocs 2011

Quadre de labor de retalls amb la tècnica lliure sobre fons tenyit amb bàtik. La roba és de cotó. 80 x 61 cm

És primavera, un esclat de color.

Com, quan i per què neix l'afició?

No té una data concreta, és una cosa que sempre ha format part de mi.

Què vols transmetre amb la teva obra?

Mai no m'he plantejat transmetre res. Simplement pinto perquè m'agrada i espero que agradi el que faig. Suposo que les meves emocions, estats d'ànims o sentiments afloren en les obres d'alguna manera.

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sents més còmoda?

M'agrada utilitzar l'acrílic sobre cartró, perquè em permet fer servir colors

molt definits i vius. També m'agrada fer servir la tècnica del collage. I, últimament, estic pintant pedres. En totes les tècniques que faig servir, els colors vius i definits són el que predomina.

En què o en qui t'inspires?

En les meves vivències.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Últimament no pinto gaire, però quan ho faig tinc un petit estudi a casa, una caseta de fusta. El que necesito és temps!

Què sents quan estàs creant?

Quan estic inspirada i pinto, les hores passen volant. Escolto música i es va fent de nit o va passant el dia; per això, necessito temps.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

Són petites il·lustracions plenes de colors plans, sovint amb escenes quotidianes.

Un somni

la calma.

Un referent a seguir

Pablo Picasso i la il·lustradora Ana Juan.

Un color i per què

no puc escollir un sol color, però em decantaria pels tons càlids.

Un lloc on crear

el meu estudi.

Valentino
2009

Acrílic sobre cartró
100 x 70 cm

Homenatge al cinema mut, sobreactuat, en què el personatge parlava amb la mirada. A l'obra, Valentino mira la dona des de dalt, creuen les mirades, però ella està sotmesa. He canviat els blancs, negres i grisos de les pel·lícules dels anys 20 pels tons càlids dels vermells, taronges i ocres.

Com, quan i per què neix l'afició?

Neix el 2013 perquè volia mostrar a la gent tot el que els meus ulls veuen i les sensacions que em transmeten les fotografies que faig, amb les quals pretenc congelar d'alguna manera els encants, les emocions de la vida i regalar alegria, tristor, il·lusió, esperança, vida animal i tots els racons meravellosos de la natura.

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sents més còmoda?

La pràctica que em resulta més còmoda i que més m'agrada és la microfotografia. Gaudeixo de la bellesa del micromón i dels

éssers diminuts que ens envolten. Generalment, les presento amb emmarcat fotogràfic, colors sèpia, matisades, desenfocades i brillants. Tècniques senzilles que permeten fer unes instantànies precioses.

En què o en qui t'inspires?

En la natura, perquè m'emociona molt tot allò que pot arribar a transmetre amb el seu encant.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

La meua obra la realitzo en diferents moments i llocs, però normalment sempre la faig en zones naturals i necessito sentir la màxima llibertat possible.

Què sents quan estàs creant?

Sento que estic dins del meu món. Un lloc ple de sensacions i il·lusions que m'alliberen, em generen alegria i entusiasme que em porten a seguir plasmanant allò que els meus ulls veuen.

Un somni

fer books (àlbums fotogràfics) a persones grans perquè sento una profunda admiració per elles.

Un referent a seguir

Steve Winter, el millor fotògraf de l'any que s'ha dedicat a la vida salvatge animal.

Un color i per què

m'agrada el rosa perquè reflecteix el color de la dona i la llibertat en si mateixa.

Un lloc on crear

l'espai lliure i en presència d'animals, perquè ambdós són motius de la meua inspiració.

Rere les fulles verdes 2015

Estabilització d'imatge amb zoom desenfocat i control de profunditat de camp.

Com, quan i per què neix l'afició?

Des dels sis anys, quan començo a anar a classe a l'escola de Belles Arts d'Olot, fins als divuit, que em trasllado a Barcelona.

Què vols transmetre amb l'obra?

Una emoció, un sentiment. Remoure alguna cosa dins de l'espectador.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

En qualsevol tècnica escultòrica, però millor amb materials dúctils, ceres, fangs, massilles...

En què o qui t'inspires?

En qualsevol fet quotidià, sobretot en l'entorn més proper.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

L'escultura, al taller; els projectes i dibuixos, en qualsevol lloc on tingui paper i llapis.

Què sents quan estàs creant?

Una barreja de por del desconegut, perquè mai saps cap on vas ni on arribaràs, i al mateix temps, de plaer, perquè et permet allunyar-te del món i crear només per tu.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

Cada obra és diferent. Hi ha peces petites, momentànies i emotives que, com petits records, necessiten un material ràpid i consegüentment fràgil. Altres de més contundents i de dimensions més considerables, requereixen materials més forts.

Un somni

no deixar d'emocionar-me per les coses.

Un referent a seguir

no me'n poso.

Un color i per què

els tons blaus, perquè són els de l'infinit.

Un lloc on crear

qualsevol

Vencuts per la sal 2008

Terracota, ferro i fil de seda.
80 x 40 x 40 cm

És un recordatori a totes les persones desaparegudes al mar, quan emprenien un viatge ple d'esperances en busca de la terra promesa.

Núria Julià Fosas

Com, quan i per què neix l'afició?

L'afició em ve de la meua mare. Li agradaven molt les arts plàstiques en general: dibuix, pintura i escultura, i des de sempre em va inculcar certa sensibilitat i predisposició vers les arts. De fet, dec el meu nom al quadre La primavera, de Botticelli, on apareix la deessa Flora.

Que jo recordi, la primera vegada que vaig tenir contacte amb la pintura a l'oli va ser als nou anys, quan els Reis Mags em van portar una capsa d'olis i un llenç on vaig pintar el típic paisatge de muntanyes al fons, cases i un riu en primer pla.

Què vols transmetre amb la teua obra?

Les diferents sensacions que pot causar a l'espectador quan contempla juntes una forma geomètrica (cilindre) amb una forma figurativa.

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sents més còmoda?

M'agrada treballar amb tot tipus de fang: vermell, blanc, amb xamota, però el que més m'agrada és el fang refractari, que és un barreja d'argila i xamota mòlta

En què o en qui t'inspires?

No sé si inconscientment m'inspiro en ell, però segueixo molt l'obra de l'escultor minimalista Richard Serra. M'interessen molt les seves peces d'acer corten, malgrat que jo treballi amb altres materials.

Quan i on realitzes la teua obra? Què necessites per fer-la?

Quan pinto a l'oli, ho faig a casa. Com que no tinc taller, estic matriculada al taller d'escultura de l'escola d'art Edra de Rubí per poder fer les escultures.

Què sents quan estàs creant?

Molta satisfacció, sobretot quan l'obra està en procés de creació. M'estimula molt veure com els volums van prenent la forma que tinc en el meu imaginari.

Quan tinc una idea, m'agrada plantejar-la com un problema amb uns elements (forma, proporcions, textura, posició...) a solucionar per poder configurar l'obra.

Un cop materialitzada la idea en obra final, el problema desapareix i vaig a la recerca d'un altre problema i començo de nou el procés creatiu.

Per a mi, és una necessitat estar en contacte amb la pintura o amb el fang. Tinc la sort, gràcies a la meua professió, que dibuixo, pinto i manipulo fang cada dia.

Com presentaries la teua obra si l'haguessis de resumir breument?

És una obra en què està present la corba tancada en la figura del cilindre, on el forat és concebut com a part integrant de la peça, ja que si mirem a través d'aquest podem posar al descobert formes que hi estan amagades. El punt de partida de la

meua obra el constitueix el cilindre (figura geomètrica formada per una superfície de corba tancada i tallada per dos plans que formen les seves bases) i que apareix integrat en la peça sense alterar l'essència de la forma figurativa.

D'una banda, la forma geomètrica (cilindre) i la forma figurativa (peix) queden fusionades per convertir-se en un tot. De l'altra, el cilindre convida l'espectador a mirar-hi pel forat i a percebre la imatge que queda limitada pel cercle que forma la base del cilindre.

Un somni

poder crear alguna cosa que no hagi estat creada mai.

Un referent

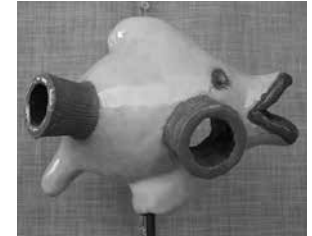
l'escultor nord-americà Richard Serra, concretament la seva obra La matèria del temps.

Un color i per què

verd, perquè em recorda la natura en continu moviment i creació.

Un lloc on crear

qualsevol lloc acollidor.

Colors primaris 2007

fang vermell

L'obra està creada a partir d'una forma simple i senzilla que s'identifica amb un peix en la qual es perceben dos elements geomètrics en forma de cilindre que sobresurten. Els tons utilitzats són els colors primaris groc, blau i vermell, que apareixen plans sense barreges per tal de donar més protagonisme a la forma corba del cilindre que apareix amb el color ataronjat, original, amb la finalitat de centrar tot el protagonisme i rellevància en aquesta figura geomètrica. És el color blau el que unifica i integra una forma geomètrica (cilindre) amb una forma figurativa (peix).

Núria Julià Fosas

Com, quan i per què neix l'afició?

Dibuixo des de ben petita, sempre, contínuament. Si anava al metge o si esperava algú, sempre portava la meva llibreteta o feia servir els llibres i llibretes d'institut per fer dibuixos, gargots o caricatures dels companys i dels professors. Però dibuixar era només cosa meua, em feia vergonya ensenyar-ho, suposo que això ens passa als autodidactes. Fins que un dia, barallant-me amb Facebook, vaig penjar un dibuix meu i la gent va començar a comentar i a compartir i així fins ara, que treballo com a il·lustradora amb clients amb renom.

Què vols transmetre amb l'obra?

Em dedico a la il·lustració infantil i la meua formació de pedagoga m'inclina sempre a intentar ajudar a entendre el text, a motivar la lectura d'un llibre amb les meves formes i colors; treballar en una escola m'ajuda moltíssim perquè a l'hora de crear personatges sempre tinc el text i canalla disposats a donar-me la seva opinió... No em puc queixar!

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Habitualment faig servir tècniques digitals perquè m'agrada treballar a mà els esbossos, escanejar-los i donar-hi color i forma amb la tauleta gràfica de l'ordinador. De tota manera, també gaudeixo treballant amb llapis, tinta, aquarel·les i experimentant amb altres materials sempre que puc per seguir aprenent.

En què o qui t'inspires?

Tots els llibres de quan era petita tenien dibuixos de la Pilarín Bayés!, tan meticulosa amb els seus detalls i amb un estil tan propi. Última-

ment em té enganxada Carson Ellis, una il·lustradora americana que només treballa amb tints i fa uns dibuixos amb una personalitat espectacular.

Quan i on realitzes la teua obra? Què necessites per fer-la?

A la nit sobretot perquè ho compagino amb la feina de ser mare de dues filles i portar una casa. Només necessito el meu Mac, la Wacom, totes les carpetes d'arxius de referències i una infusió a mà.

Què sents quan estàs creant?

Potser la paraula exacta no és què sento, sinó què no sento. No sento ansietat, no sento els problemes al cap, ni sento que perdo el temps. Dibuixar per a mi sempre ha estat terapèutic, tranquil·litzant, un petit jardí secret. Quan la feina d'il·lustració, els temps d'entrega i les presses arriben, dibuixar deixa de ser divertit i els meus dibuixos no surten igual. He arribat a dir que no a feines perquè veia venir que seria aclaparador amb les entregues o amb les exigències, el di-

buix per mi sempre ha estat refugi. Quan deixa de ser-ho i comença a estressar-me no té sentit.

Com presentaries la teua obra si l'haguessis de resumir breument?

Il·lustracions fetes amb molt d'afecte i mil colors.

Un somni

aprendre molt més i millorar cada dia.

Un referent a seguir

vull fer-me gran dibuixant com la Pilarín Bayés.

Un color i per què

el blau, com el cel, com el mar.

Un lloc on crear

a casa envoltada de sorolls, de música i crits de nenes, perquè el silenci no m'agrada.

La papallona 2014

Tècnica digital

És una il·lustració d'un projecte realitzat entre un escriptor pamplonès i jo, que està realitzada en tècnica digital.

Com, quan i per què neix l'afició?

Recordo que ja des de molt petita dibuixava en tots els papers i cartrons que trobava. I per què? Doncs és difícil de saber. Jo crec que tots tenim més facilitat per unes coses que per unes altres, que això ja va inclòs en el nostre ADN, sobretot les artístiques, que amb l'aprenentatge i la pràctica es milloren, però que són bàsicament innates.

Què vols transmetre amb la teva obra?

El que vull transmetre són sensacions, que la persona que la contempli no es quedi indiferent i que l'obra que he creat pugui

captar vida, moviment i bellesa. Si és així, em dono per satisfeta.

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sents més còmoda?

En dibuix i pintura n'he utilitzat diverses: llapis, aquarel·les, carbó, pastel, ceres, pintura a l'oli i acrílica... En escultura i treballs amb fang, alabastre, fusta, ferro, guix, ceres per fondre en bronze i altres.

En què o en qui t'inspires?

Qualsevol tema em pot servir d'inspiració per crear una obra. Pot ser casual o sobre un motiu encarregat, però especialment m'agrada treballar sobre el cos humà i la natura.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Quan puc, no tinc especialment un moment ni un lloc. De vegades, em costa trobar aquest moment i passa ràpid. L'escultura sobretot la treballo al taller de l'Escola d'Art.

Què sents quan estàs creant?

Em sento molt bé, molt lliure i perdo la noció del temps.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

Són treballs fets amb diverses tècniques amb els quals intento representar diferents temes buscant qualitat i expressió mitjançant la simplicitat per deixar intuir i captar el que vull expressar.

Un somni

poder continuar creant obres durant força temps.

Un referent a seguir

intento ser jo mateixa.

Un color i per què

per pintar, tots, el millor és una bona paleta. Per vestir també, però potser tinc debilitat pels blaus intensos.

Un lloc on crear

qualsevol lloc pot ser bo per crear.

Victor Cucart

Esclat 2002

*Esculpida en fusta de pi
39 x 38 x 34 cm*

És feta d'un tronc de pi que representa la matèria en moviment que agafa la vida.

Núria Julià Fosas

Com, quan i per què neix l'afició?

L'afició per dibuixar apareix de ben petita. Recordo que sempre estava dibuixant, m'agradava molt, i quan anàvem a casa d'algú ja em tenien preparada la llibreta i els colors. Als vuit anys, en vista de la meua motivació pel dibuix i la pintura, els meus pares em van apuntar a classes de dibuix, i jo vaig ser la més feliç del món. Al taller de la pintora rubinenca Monserrat Clemente, vaig aprendre força coses, vaig anar-hi uns quants anys fins que vaig començar el batxillerat artístic i,

posteriorment, vaig entrar a la facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

Què vols transmetre amb la teua obra?

Sóc del parer que davant d'una obra tothom ha de poder ser lliure d'interpretar-la com vulgui, perquè en cada persona provocarà unes emocions, uns sentiments i uns records diferents segons les seves experiències i vivències personals. Dit això, el que pretenc quan la gent admira la meua obra és arribar a provocar-los diversos sentiments i emocions, transportar-los a un record o a un fet viscut. Que l'interior de cadascú flueixi, que es puguin sentir identificats amb el que l'obra els diu o els suggereix en aquell moment.

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sents més còmoda?

Utilitzo tècniques variades: la pintura a l'oli, l'acrílica, la pintura mural, el tèxtil, l'aquarel·la, el llapis

de color, el grafit, el carbó, el pastel, el collage... aplicant-les a gran varietat de suports, combinant-les o no. M'agraden quasi totes, però amb la que més treballa i més còmoda m'hi sento és amb l'aquarel·la combinada amb llapis de color, la pintura acrílica i el pastel.

En què o en qui t'inspires?

Podriem dir que durant molts anys, sobretot els de la facultat, m'he inspirat en el surrealisme, en artistes com Dalí, Magritte o Chema Madoz que de poesia visual. Els dies assolellats, quan el sol travessa la finestra del meu estudi i es crea una atmosfera càlida i agradable, on es respira un bon rotlló que et fa carregar les piles i et fa sentir plena d'energia, és un gran moment per crear i obrir les portes a la inspiració! No sempre coincideixen tots els factors per fer-ho possible, però es va trampejant la situació com es pot en dies grisos.

Quan i on realitzes la teua obra? Què necessites per fer-la?

Normalment, faig les meves obres al meu estudi; és ideal per evadir-se de l'exterior, perdre la noció del temps i no pensar en res més que no sigui el que estàs pintant.

Què sents quan estàs creant?

Quan estic creant, és moment de ment en blanc i no existeix res més que l'objectiu que em marco quan començo; vaig superant les expectatives a mesura que avanço fins que un dia o altre dono per acabada l'obra. Al principi, donar per acabat algun quadre era més complicat, perquè sempre trobava algun detall a retocar i mai no acabava. Per sort, amb el temps i l'experiència controlo una mica més el tema; si no, malament.

Com presentaries la teua obra si l'haguessis de resumir breument?

La meua obra la presentaria com una necessitat d'expressar

el sentiment d'un moment en la meua vida on es van produir un conjunt de canvis consecutius que em van costar assimilar. L'obra és un crit de positivisme, que sempre va bé tenir present, amb tècnica mixta: pintura acrílica, aquarel·la, collage i llapis de color.

Un somni

viatjar per Europa i visitar un grapat de museus i galeries amb les obres dels grans artistes de la nostra història.

Un referent

Pep Guardiola, per la seva filosofia motivadora i positiva.

Un color i per què

vermell, perquè em transmet força i passió.

Un lloc on crear

al meu estudi una tarda d'estiu.

Un crit de positivisme 2011

Pintura acrílica, aquarel·la, llapis de color i collage. 40x30 cm

Un crit de positivisme, després d'una època de canvis difícils, és el que he volgut representar en aquest quadre que crida al bon rotlló, explosió de colors d'energia positiva on es combinen les diferents tècniques sobre una fusta com a suport.

Com, quan i per què neix l'afició?

La meua afició per l'art va néixer el 2004 de forma més professional. Sempre em va agradar el dibuix i la pintura, i de ben petita m'encantaven les ceres i les aquarel·les (crec que vaig heretar-ho de la meua mare).

Què vols transmetre amb la teua obra?

Sensacions de dolor, alegria, tranquil·litat..., a través de colors, formes, materials o traços. He après a veure coses que abans em passaven desapercebudes com els reflexos d'un doll d'aigua després de la pluja o la tendresa d'una àvia

amb la pell marcada pel pas del temps.

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sents més còmoda?

Utilitzo tècniques d'acrílic, oli, aquarel·les, etc. Però em sento molt còmoda amb l'oli. La meua millor qualitat és l'estudi de totes les tècniques seques o humides, perquè cadascuna m'aporta alguna cosa. M'agrada el dibuix al natural i crear les meves pròpies obres amb l'objectiu de gaudir de la pintura i continuar aprenent.

En què o en qui t'inspires?

La natura, la llum, els colors i l'ésser humà des de la seva anatomia fins a la seva vida i costums. També tot allò que em pugui transmetre sentiments.

Quan i on realitzes la teua obra? Què necessites per fer-la?

Generalment, pinto diverses hores al dia, ja sigui a casa o a l'escola; tinc la sort de disposar d'un taller, una habitació gran amb molta llum. Crec que dispo-
so del suficient, tot i que

m'agradaria tenir un lloc on poder donar classe a la canalla i la gent gran.

Què sents quan estàs creant?

Depèn molt del meu estat d'ànim i d'allò que estigui representant amb la meua obra, però en general estic satisfeta de poder plasmar amb les meves mans tot allò que potser no puc expressar en paraules i que poden sortir dels meus somnis, d'un record, d'un plor, d'un lloc o moment...; qualsevol cosa que vegin els meus ulls o sorgeixi de mi.

Com presentaries la teua obra si l'haguessis de resumir breument?

És una obra realista que empra la tècnica a l'oli i la matèria. La meua millor qualitat és la barreja de colors, la pràctica de tècniques de dibuix i la creativitat per fer les meves obres.

Un somni

exposar individualment en una galeria d'art.

Un referent a seguir

m'agraden Goya i Sorolla especialment.

Un color i per què

el verd, una barreja del blau i el groc, el fred i la calor, perquè és el color de l'esperança i per mi és vida.

Un lloc on crear

la platja. A casa, amb música, però l'ideal és on es trobi el model si és natural.

Per qui viure? 2013

Oli amb pols de marbre
40 x 50 cm

La maternitat i la dona en temps d'exili. Recollits una mare i el seu fill en un convent, el rostre de la paret és el pensament del seu espòs desaparegut.

Núria Julià Fosas

Com, quan i per què neix l'afició?

L'afició i la dedicació a pintar m'ha acompanyat des de sempre; des de ben petita, ja tenia tendència a dibuixar, a pintar i a guixar intuïtivament, segons em recorda la meua mare, i així va seguir sent durant l'època escolar fins que vaig entrar a la Facultat de Belles Arts de Sant Jordi de la Universitat de Barcelona.

Què vols transmetre amb la teua obra?

Emocions, sensacions, fer vibrar els sentits de l'espectador quan observa les meves representacions pictòriques.

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sents més còmoda?

Treballo essencialment amb pintura acrílica per la seva immediatesa d'asseccament, alhora que entren altres materials diversos com són les sorres, la pols de marbre, la fibra de vidre, el paper, el cartó... tot allò que em demana l'impuls vital quan estic en ple procés creatiu. És, amb tots aquests elements que ja tinc interioritzats, com em trobo més còmoda en la meua manera de treballar.

En què o en qui t'inspires?

Fa anys que em dedico a crear, i la inspiració arriba en el mateix acte de pintar, de combinar els colors, de fer sorgir composicions, d'investigar i de fusionar materials i tonalitats. Actualment, estic immersa en representacions paisatgístiques que evoquen el mar mitjançant un procés expressionista abstracte, i com a font essencial inspiradora tinc el parc natural del Cap de Creus.

Quan i on realitzes la teua obra? Què necessites per fer-la?

El treball el realitzo al meu taller, on puc treballar a qualsevol hora del dia. Només necessito pau al meu voltant, estar sola, oblidar-me del món i concentrar-me perquè vagin sorgint les idees.

Què sents quan estàs creant?

Quan estic en procés de treball, em trobo en un altra galàxia, en un estat semiinconscient, per dir-ho d'alguna manera, i és en aquest punt quan millor aconsegueixo compondre una representació pictòrica, amb certesa i resultat òptim.

Com presentaries la teua obra si l'haguessis de resumir breument?

El meu treball com a artista visual plàstica es presenta amb un estil expressionista abstracte. El procediment és un acte espontani, amb immediatesa, amb pinzellades ràpides a la recerca d'una composició de plànols de colors i textures per aconseguir un final idoni.

Un somni

aconseguir una maduresa en el meu treball pictòric.

Un referent a seguir

el treball dels grans mestres com Turner, Goya, Tàpies i Barceló.

Un color i per què

el blau m'obsessiona, perquè representa els paisatges marítims i atmosfèrics del parc natural del Cap de Creus.

Un lloc on crear

en directe, allà al bell mig dels indrets del Cap de Creus.

Estructura marítima
2009

Acrílic s/fusta
130 x 163 cm

Considero aquesta pintura com una de les més representatives pel seu resultat final, en el qual intercalo els gruixos de sorra amb els colors, en què es dibuixen zones de clars i obscurs que alhora defineixen allò preuat per mi, que és la lectura d'un paisatge atmosfèric marítim representat d'una manera subjectiva.

Com, quan i per què neix l'afició?

El meu pare tenia afició per la fotografia i jo, des de petita, ja agafava la càmera. Vaig trobar que era una «arma» perfecta per expressar el que sentia, el que veia. La soledat que dóna la càmera et permet treure els sentiments que portes més endins. Quan ets al carrer, passen moltes coses: la gent es mou, sent... Intento captar el sentiment.

Què vols transmetre amb l'obra?

Que la gent que vegi les meves fotos hagi de pensar, que no passi per davant sense més. Busco que

almenys trobin el que jo sentia en aquell moment.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Em sentia molt còmoda amb l'analògic, la cambra fosca m'atreïa molt, m'hi trobava molt còmoda. Ara he canviat la cambra fosca pels programes digitals, costa canviar de tècnica. Actualment intento anar amb càmera amb un sol objectiu.

En què o qui t'inspires?

En res en concret i en tot. A vegades el més simple, l'escena més normal té alguna actitud especial. I recrear en un clic l'escena més normal és el més difícil. Fotografiar la tranquil·litat en dues persones grans assegudes en una plaça, transmetre la serenitat pot resultar difícil. Simplement miro.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Durant la meua carrera professional m'he trobat amb diferents treballs en els quals m'han exigint un horari, però no anar a fer fotos surt

de dins, Un dia ennuvolat amb una llum especial et pot fer sortir de casa, i també anar a algun lloc que havies vist feia dies, però amb una ombra que no era la correcta per fer clic.

Què sents quan estàs creant?

Quan crec que he fet una bona feina, que he intentat reflectir a la foto el que volia expressar, és una tranquil·litat i satisfacció enorme, però també m'entra una gran inquietud perquè algú vegi el meu treball. Necessito compartir.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

Passejant per la vida.

Un somni

volar.

Un referent a seguir

molts i cap a la vegada.

Un color i per què

blau, pel cel, pel mar...

Un lloc on crear

on vegi alguna cosa per explicar.

Aprenent 2010

15 x 20 cm
Model de càmera: NIKON D700
Punt F: f/7,1
Temps d'exposició: 4 seg
Velocitat ISO: 400 ISO
Distància focal: 70 mm

En un dels llocs més pobres del món, qualsevol moment és bo per aprendre.

Com, quan i per què neix l'afició?

De petita m'entretenia molt dibuixant i de jove sempre m'ha agradat dibuixar i pintar. Sentia que potser era la forma que em permetia expressar-me millor, així que als 17 anys vaig començar a estudiar pintura i procediments murals a l'escola Massana de Barcelona.

Què vols transmetre amb la teva obra?

A partir de veure alguna cosa que em toca d'alguna manera, que m'emociona, que té la seva bellesa, aquell instant experimentat que en moments pot ser aclaparador i altres seré

i joiós... Aquestes percepcions, emocions o idees més aviat lluminoses i belles són les que vull transmetre, i es poden trobar als llocs més grans però també als més petits. Tot allò que d'alguna manera pugui fer sentir que el pas per aquest món pot ser un regal.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Bàsicament, la pintura a l'oli sobre tela o fusta. És una tècnica molt rica i gustosa que dona moltes possibilitats de colors i matisos.

En què o qui t'inspires?

En els últims anys la natura ha estat la font d'inspiració. Observar-la i experimentar-la en totes les seves múltiples facetes: des dels paisatges distants o propers, els deserts, els núvols, els paisatges reflectits a les aigües, els jardins elaborats i els racons senzills. Les llums i les ombres em motiven molt i juguen un paper molt important perquè em donen molt de joc en la modulació de les formes i els espais.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Normalment pinto a la tarda i els caps de setmana, i tinc un taller ampli i lluminós on em sento molt a gust. Acostumo a posar-me música, però hi ha moments que també necessito el silenci.

Utilitzo com a model la fotografia, que faig jo mateixa, del motiu que m'interessa. Un cop escollit el tema o fragment, en faig la meva versió.

Què sents quan estàs creant?

Quan la pintura flueix, per moments el temps desapareix i sóc el ball del pinzell i el color. Hi ha moments molt satisfactoris i, altres, quan la ment juga males passades, em col·lapso. Llavors val més plegar, canviar d'aire, prendre distància.

De vegades em sento molt privilegiada de poder pintar i gaudir-ne en l'expressió.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

La meua pintura s'inscriu en l'àmbit de la figuració, i s'apropa a poc a poc a més realisme. Una pintura que utilitza el paisatge i els detalls que ens envolten per expressar tot un món suggestiu que és suspès al nostre entorn.

Un somni

dedicar-me totalment a pintar, sentint-me en total llibertat d'expressió.

Un referent a seguir

Edward Hooper, Balthus, Antonio López...

Un color i el perquè

tots són necessaris però si miro l'obra dels últims anys hi predomina el verd.

Un lloc on crear

el meu taller ja hi estic prou bé. Es podrien afegir unes encara millors vistes d'un entorn natural esplèndid.

Marques
2007

oli s/lleuc
100 x 65 cm

Pintura d'un racó del jardí on l'objecte representat està situat a la meitat superior dreta del quadre i a tota la part inferior hi ha l'ombra, de manera que agafa un gran protagonisme. També li dona un dinamisme a la composició la forma de trapezi que fa el terra empedrat i la vorera. El clarobscur resulta interessant per crear intensitat.

Com, quan i per què neix l'afició?

Des de petita m'ha agradat molt dibuixar i fer-me les coses amb el primer que trobava per casa. Crec que era una manera de transportar a la realitat el meu imaginari; a més, solia passar que mentre dibuixava o feia els meus propis contes també l'anava nodrint. Sempre he estat una somiadora i encara ara ho sóc. Vaig decidir fer alguna cosa relacionada amb el món creatiu i vaig escollir disseny industrial, perquè suposava un repte personal més gran i em generava molta curiositat aprendre a utilitzar totes les eines que hi havia al taller.

Què vols transmetre amb l'obra?

M'interessa donar a conèixer a la gent la quantitat de coses que es poden fer avui dia i apropar-les als qui viuen allunyats de les noves tecnologies; altres vegades, vull mostrar com el disseny pot donar solució a problemàtiques existents, en les quals molts no hem pensat i a través d'objectes senzills però amb una gran narrativa de rerefons.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

El llapis, un bolígraf i paper són imprescindibles per traslladar les primeres idees de manera visual. Després els programes de modelatge i al final les maquetes del treball per veure si el volum és l'adequat; finalment, el prototip que mostra el producte en el mercat.

En què o qui t'inspires?

En les persones, que són part fonamental del meu treball. Observo la gent de manera natural, sense adonar-me'n: com es mouen, com se senten, com agafen els objectes... També parlo i pregunto molt i sempre in-

tento descobrir i entendre les diferents realitats que hi ha per aplicar-ho als meus dissenys.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Quan? D'alguna manera sempre. Passo molt de temps treballant en dissenys. Quan són projectes propis, els faig en el meu temps lliure però per desenvolupar un projecte industrial, necessito més temps, un taller on poder treballar artesanalment i projectar-ho a través de programes informàtics.

Què sents quan estàs creant?

Depèn, a vegades és una dosi d'adrenalina i, altres, una immensa frustració. En el món del disseny industrial, cada projecte és únic i un dia pots treballar en una vaixela i l'altre en una polsera intel·ligent per a persones amb cardiopaties. Però en ambdós casos, sempre hi ha il·lusió i incertesa, ja que mai no saps quines traves aniràs trobant pel camí, encara i que un cop superades, tot torna a fluir i és quan sents novament la motivació per

continuar endavant. Cada projecte obliga a aprendre coses noves i a viure aventures que, un cop tens el resultat, contemples amb molta satisfacció.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

És una pregunta un pèl difícil de respondre, perquè m'agrada la innovació i el que permet, sense oblidar-me de la responsabilitat que té un creatiu quan fa ús de les noves oportunitats tenint en ment el bé social. Gaudeixo molt quan puc fer projectes que poden millorar la situació de col·lectius desfavorits o en temes de salut.

Un somni

tenir el meu propi taller.

Un referent a seguir

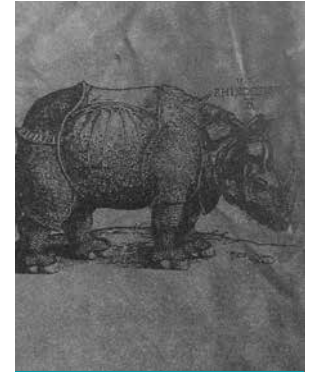
Jaques Fresco.

Un color i per què

el negre per la seva elegància.

Un lloc on crear

tots són bons per crear.

Rasterizing Durero 2014

Rasteritzat de vellut amb talladora làser
14 x 25 cm

Reinterpretació del famós Rhinocero de Durero.

Com, quan i per què neix l'afició?

Des de molt jove, perquè tenia amigats que es dedicaven a aquest camp artístic.

Què vols transmetre amb l'obra?

Tot el que porto dins i que no sé expressar d'altra manera.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sent més còmoda?

Pastel, aquarel·la, acrílic i oli.

En què o qui t'inspires?

En el que m'envolta i sobretot en les persones i en la seva diversitat.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Quan hi ha alguna cosa que m'atrapa i necessito anar al meu estudi a plasmar-ho perquè necessito concentració.

Què sents quan estàs creant?

Em sento bé amb mi mateixa i sóc feliç.

Com descriuries la teva obra?

M'ha d'atrapar algun tema i haig de sentir que vull transmetre alguna cosa... La tècnica depèn del tema, ja que sempre pretenc donar tota la qualitat possible. El meu objectiu és transmetre en la meua obra allò que en aquell moment sento.

Un somni

poder exposar les meves obres.

Un referent a seguir

des de Frida Khalo a Lempicka.

Un color

el vermell perquè em transmet passió per allò que faig.

Un lloc on crear

el meu raconet secret.

Libre te quiero
2011

Pastel i sanguines
43 x 53 cm

Al meu viatge per Tunísia i Algèria vaig quedar atrapada per la cultura, el paisatge, l'olor d'espècies, la bellesa de les dones... Els socs on sempre em perdia i on m'ho volia comprar tot. Des d'aleshores tot això és molt present als meus quadres.

Com, quan i per què neix l'afició?

No recordo una data d'inici. Simplement, va ser la resposta a una sèrie d'inquietuds internes que m'han acompanyat des de ben petita. Més que una afició, és una necessitat, una cosa que és present a la meua vida i que forma part de la meua persona.

Què vols transmetre amb l'obra?

Tot el que faig sorgeix i fa que sigui una obra canviant. La meua intenció no és pas transmetre una idea tancada o fer arribar al públic a l'origen de la idea, sinó provocar que sentin interès i les interpretin se-

gons el seu criteri, intentant involucrar-los pel que fa a la posició del receptor i anant una mica més enllà de la superfície de la fotografia.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Barrejo les lletres amb la fotografia. Cadascuna té el seu moment i la seva funció, tot i que és amb la fotografia que trobo un espai més ampli per poder jugar, perquè ofereix un caràcter bidimensional on els únics límits són els marges. Dins d'aquests, puc fer tot el que em vingui de gust. Qualsevol cosa que desperti el meu interès té cabuda en la meua obra.

En què o qui t'inspires?

Tinc professionals de referència i moviments artístics amb els quals em sento identificada, però la meua inspiració prové de dins meu i del meu entorn. Records, invencions, somnis, coses tretes de context, fets que transcorren en un moment donat...

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

No m'agrada forçar-me per això deixo que les idees em vinguin soles. Un cop les tinc, penso en la llum que vull, ja que és la base de la fotografia, i a partir d'aquí aprofito estones lliures per crear i anar desenvolupant la idea. No m'agrada fixar horaris.

Què sents quan estàs creant?

És una sensació única. Sóc conscient que estic creant una imatge que ha sortit del meu cap i el resultat serà una peça única amb un alt significat personal, que automàticament passarà a ser part de mi mateixa.

Com presentaries la teva obra?

Des del meu punt de vista, fer un resum d'una obra fotogràfica és un error, ja que limita molt la persona espectadora que ho llegeix cap a futures vistes de les imatges.

Un somni

que les manetes del rellotge deixessin de girar i desaparegués el temps.

Un referent a seguir

la protagonista del meu conte preferit, ja que mai es cansa de preguntar-se coses i no té por de perdre's pel camí.

Un color i per què

el gris, perquè és un fals equilibri entre el blanc i el negre.

Un lloc on crear

el meu cap.

Mujer florero
2014

fotografia
20 x 15 cm

És la primera fotografia d'una sèrie en la qual cada una té el seu significat individual, però alhora totes són la representació de diferents conceptes que s'utilitzen, i els significats literals no tenen res a veure amb l'ús que en fem.

Núria Julià Fosas

Com, quan i per què neix l'afició?

Sempre ho he fet. Sempre m'ha agradat fer coses amb les mans i explicar històries amb tot el que tinc al voltant.

Què vols transmetre amb l'obra?

La veritat és que quan començo a crear qualsevol peça, no hi ha una emoció desmesurada envers un tema o un missatge clar que vulgui transmetre. M'adono, però, que si faig una retrospectiva de la meua feina en algunes sensacions hi ha punts en comú, com per exemple la importància de la figura femenina, una certa mal-

enconia, la llibertat o, en detriment, la seva absència i la importància d'obrir sempre la porta a la imaginació.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Modelatge en fang i tècniques mixtes d'il·lustració, que barregen llapis amb collage i fotografies, aquarel·les, tinta, retoladors, acrílics i/o color digital. Treball molt amb materials reciclats, sobretot en les art dolls.

En què o qui t'inspires?

En els colors i cadascuna de les seves infinites tonalitats i en les textures que trobo per tot arreu, però també m'inspira la gent que no forma part de les arts plàstiques. De vegades, una cançó o la decoració d'un local o el taller d'un fuster... De forma conscient m'inspira gent com Edward Hopper, Mark Rothko o el músic John Frusciante, però segurament molts més personatges dels quals no sóc conscient.

Quan i on realitzes la teva obra?, què necessites per fer-ho?

Quan la feina m'ho permet, al taller-cau-traster que tinc a casa, perquè és allà on tinc tots els materials i ambient necessaris.

Què sents quan estàs creant?

Una sensació de molta calma, de pau i sento que el temps arriba a desaparèixer.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

Una barreja d'estils i tècniques variades amb un fons en comú perquè sempre tracto els mateixos temes amb formes diferents.

Un somni

viure al 100 % d'allò que m'agrada.

Un referent a seguir

Chillida, que deia que un ha de fer sempre el no sap fer.

Un color

turquesa, perquè em dona ganes de menjar-me'!

Un lloc on crear

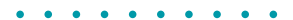
qualsevol a prop del meu amor i el meu nen.

Helga Bicap de «La tierra hueca»
2010

Llapis i color digital
A4

L'Helga és un dels personatges del conte La tierra hueca, una dona empresonada per no fer el que s'esperava d'ella.

Com, quan i per què neix l'afició?

La meva afició per les arts plàstiques comença de ben petita. Quan els dissabtes anava a casa dels avis, jo i l'avi marxàvem pel matí passejant cap a Can Sant Joan a dibuixar a l'aire lliure. Preníem apunts del natural amb llapis de colors, aquarel·la ràpida. Un cop a casa, em deixava experimentar amb diferents tipus de pintura i suports; era molt divertit. Després, a l'escola, tinc molt bons records a classe de plàstica amb la Pepa de Aro. Suposo que sempre he dibuixat i m'hi he trobat molt bé, fins al punt d'experimentar i estudiar art final, treballar amb la se-

rigrafia, la fotografia, el volum, les noves tecnologies i el dibuix digital, l'edició de vídeo i l'animació. És un món que comprèn moltes tècniques i és fàcil trobar-ne una o diverses en què et sentis còmode.

Què vols transmetre amb la teva obra?

Cada obra és diferent i no sempre és qüestió de transmetre una idea, una paraula o un objecte real. Jo normalment sóc més de deixar-me endur pel moment i l'estat d'ànim. Em deixo emportar per la música, pel que em diuen els colors i els materials en cada moment. Acostumen a ser paisatges en què els colors són els que transmeten en ajuntar-se amb altres tons, les textures i les formes que conjunten un horitzó, a vegades tètric, màgic, insòlit, lluminós...

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sentis més còmode?

Generalment, pinto amb acrílic, pigments, sobre cartró dur, i així puc ratllar, foradar-ne la superfície i crear textures. També sóc molt de dibuix de línia a

llapis, retoladors, i molt sovint els escanejo i els retoco digitalment. Sobretot tècniques mixtes, collage i pintura i alhora digital, que és on em sento més còmoda.

En què o en qui t'inspires?

La música ajuda molt. En la natura, en l'estat d'ànim... Jugar amb la tècnica que utilitzis permet transportarte cap a altres camins i experimentar. Estar relaxada i observar el teu entorn, estar atent..., qualsevol cosa pot servir d'inspiració.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Quan puc, tinc un estudi on no molesto si em poso a treballar a la nit, que és quan més tranquil s'hi està. No sempre treballo a l'estudi. Durant el dia, sóc més digital i a mesura que van passant les hores sóc més de llapis i pinzell. Es necessita poca cosa, un llapis i un paper per començar, i ser pacient i constant. Cal deixar reposar l'obra, tornar-la a mirar, corregir, repetir, en digital fer proves d'impressió.

Què sents quan estàs creant?

Entres en un estat com en una bombolla i no pots parlar, tens molta energia i tot s'enfoca cap a allò que estàs fent. Res del teu voltant no t'importa més que allò que fas i t'atrapa. És com si veiessis el resultat d'un trencaclosques per resoldre, com un joc, trobar les formes i els colors i fer que s'entenguin entre ells.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

Normalment, són paisatges atractius pels colors, les formes, les textures, i els elements que la formen.

Un somni

fer la volta el món.

Un referent a seguir

Hunterwasser.

Un color i per què

el blau, per la seva immensitat.

Un lloc on crear

a l'estudi i de tant en tant sortir al carrer a agafar apunts (la gent és molt interessant).

Horitzó 4 2008

Acrílic
1 x 1,80 m

Col·lecció Horitzons (camps de color de Rodhko); lluminós i tràgic alhora pels colors que el formen.

Núria Julià Fosas

Com, quan i per què neix l'afició?

Sóc autodidacta fent figures de fang. Ja de joveneta tenia inquietuds artístiques, però fins que no vaig fer quaranta anys no m'hi vaig poder involucrar personalment. M'agradava la pintura, els treballs manuals i l'escultura. La meva formació va començar, doncs, amb el dibuix i la pintura, després van arribar les manualitats i, finalment, vaig comprar fang i aquesta va ser la gran troballa.

Què vols transmetre amb la teva obra?

M'agrada molt comunicar la sensibilitat de les dones, en especial el vincle entre mare

i fills. Aquest tema és una font inesgotable que sempre m'ha captivat.

He fet figures de dones valentes i lluitadores en solitari, també conjunts de dones treballant, col·leccions de nens i nenes jugant, i bustos d'alguns membres de la família. Però on més hores he dedicat ha estat en les maternitats: mares donant de mamar, abraçant la canalla, jugant-hi...

Quines tècniques utilitzes i amb quina et sents més còmoda?

Fang modelat bàsicament amb les meves mans i l'ajut d'alguna eina. Faig figures absentes i també relleus. Utilitzo diferents tipus de fang com el vermell, el refractari, el fang negre i, de vegades, els combino. Algunes figures tenen vestits o una part esmaltada i totes cuites al forn a diferents temperatures.

En què o en qui t'inspires?

Amb tot el que em rodeja, el que he viscut i tinc a prop.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Per crear, intento trobar moments durant la setmana. Fa anys que vaig a l'escola de Belles Arts de Rubí, on faig ceràmica i compagino peces de fang amb ferro; també treballo al taller de casa.

Què sents quan estàs creant?

Quan estic en procés de creació, quedo totalment absent i el temps passa volant. El que sí que és cert és que abans de posar-m'hi intento tenir clar el que faré i gairebé sempre ho faig amb esbossos previs. De vegades, veig una imatge o un moviment que m'agrada i penso: ho faré en escultura!

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

Intenten transmetre sentiments de tendresa i dolçor, somnis i lluita. Són figuratives i treballo molt les cares i les mans.

L'objectiu és que quan una persona les vegi se senti millor (moure les emocions), i l'objectiu personal és gaudir-ne quan les faig.

Un somni

la pau mundial.

Un referent a seguir

totes les persones que lluiten per ser lliures.

Un color i per què

el vermell és un color molt visual i carregat d'energia.

Un lloc on crear

a l'aire lliure, envoltada de natura.

Compartint joc 2003

*Relleu amb fang vermell, cuit al forn i brunyida amb cera.
30 x 25 x 4 cm*

Inspirat en la meua filla i el meu nét un dia que jugaven amb un ós de peluix. Volia transmetre sentiments únics de comunicació i els vincles tan especials que es creen.

Com, quan i per què neix l'afició?

Neix de petita per un impuls comú en la canalla: dibuixar. Una gran curiositat pels materials, una forta atracció vers els colors i moltes ganes d'inventar... Tot plegat va fer que em sentís còmoda amb qualsevol expressió gràficoartística.

Què vols transmetre amb l'obra?

Energia positiva, coratge, companyia i força mitjançant els personatges i imatges amb colors saturats i contrastats.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Sóc massa polifacètica i no podria triar una sola tècnica. M'agrada molt fer les coses imaginant-les en l'espai i a tot color, perquè les obres em demanen formar part del món d'una manera objectual i plena de vitalitat.

En què o qui t'inspires?

En un popurri de coses... vaig canviant segons la temporada i l'època que visc. M'inspiren diferents corrents artístics, tècniques, disseny, cultura visual d'internet, etc. Però qualsevol estímul visual o auditiu em nodreix com a creadora.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Segons el tipus d'obra que treballo, ho faig en un lloc o en un altre. Si és virtual o de petites dimensions, ho faig a l'escriptori i els exteriors m'agraden per fer escultures i murals i si és en companyia agradable, millor.

Què sents quan estàs creant?

Tinc dues maneres de crear: la primera és deixant-me portar pels sentiments, l'atzar i la intuïció, juntament amb tot el bagatge (background) de coneixement i una intenció definida del que serà l'obra. D'altra banda, amb un mètode més calculat, un discurs més definit per dir coses a la societat, però que em talla les ales en qüestions formals.

Com presentaries la teva obra?

A trets generals, la meua obra sempre és plena de color, de força i energia positiva. És la construcció d'un món alegre i ple de vitalitat, que lluita contra la tristesa i el malestar que ens provoca allò que ens fa por, com ara la malaltia, les inseguretats, etc. Pretén donar-nos aquella petita empenta perquè creguem en nosaltres mateixos i ens mengem el món.

Un somni

ser reconeguda

Un referent a seguir

Street Art de Banksy i Takashi Murakami

Un color i per què

el magenta és prou potent per transmetre energia positiva, vitalitat però també té un punt d'acidesa: la combinació perfecta per viure feliç i amb coratge.

Un lloc on crear

un estudi paradisiac, però de vegades l'he trobat al tren en un full de llibreta.

Pulpirina i Ibuconejo 2011

Feltre cosit amb llana, muntat sobre cartró ploma.
1 m

Els personatges formats per pastilles, construeixen grans talismans que transmeten bon humor i energia positiva a l'hora de lluitar contra aquelles llargues cues a les sales d'espera. Ajudant-me a mi, i a qui ho necessiti, a prendre's la vida amb un somriure

Núria Julià Fosas

Com, quan i per què neix l'afició?

Aquesta afició artística neix amb mi, és intrínseca en la meva naturalesa... Des de petita tinc records de jocs creatius, després, mentre m'anava fent gran, es van anar fent més estructurats i elaborats.

Què vols transmetre amb l'obra?

No sé ben bé què és el que vull transmetre, tan sols sé que cada peça forma part del diàleg intern que tenim totes les persones. En el meu cas, això es tradueix en imatges, formes i colors. No hi ha en el meu treball una mena de missatge evident en el global, és més

aviat com una mena de diari, una peça pot parlar de tal cosa i l'altra d'un altre tema, però si he de buscar un denominador comú, diria que tota la meva creació parla de bellesa i intimitat i les infinites formes en què es presenten aquests conceptes.

Quines tècniques utilitzes i en quina et sents més còmoda?

Bàsicament tècnica mixta. M'agrada treballar bases i texturar-les, després intervenir-les amb pintura a l'oli i finalment fer servir la tècnica encàustica. Penso que la qualitat dels meus treballs és molt bona, perquè per una banda trobem uns bons acabats i un coneixement de tots els materials que hi aplico i, de l'altra, hi trobem fondària, reflexió i emoció.

En què o qui t'inspires?

En la meua vida, aquesta és la més gran font d'inspiració per a mi, perquè em permet des del coneixement dels fets, fer ús de la reflexió i treballar les emocions.

Quan i on realitzes la teva obra? Què necessites per fer-la?

Al meu estudi, sempre, en tot moment. Jo crec molt en el fet «que la inspiració t'ha d'agafar treballant», em sembla que ho va dir Picasso.

Què sents quan estàs creant?

Un corrent de sintonia amb l'ara, una mena de connexió amb tot el que t'ha dut fins on ets ara, que depassa els límits personals.

Com presentaries la teva obra si l'haguessis de resumir breument?

L'obra plàstica no necessita explicacions, o sigui que crea un diàleg amb l'espectador i aquesta relació és totalment subjectiva. Si hagués de presentar-la, parlaria d'una mena de diari d'imatges, d'un fil narratiu continu en el qual puc descriptar peces, però no parlar d'un clar missatge general que ho englobi tot.

Un somni

creixement o inflor, de creixement o sensació de miniaturar els membres físics de la meua persona (cames, braços, dits). És un somni recurrent en mi.

Un referent a seguir

només puc parlar d'intuïció genuïna en l'àmbit de la creació. A títol personal puc donar molts noms, però no crec que vingui al cas.

Un color i el per què

el grana i l'or, suposo que és perquè em parlen d'abundància, de reflexió i d'interior d'una estança.

Un lloc on crear

a tot arreu, penso jo. Si he de parlar d'un lloc físic on crear, on ho tingui tot a mà, parlaré de la meua solitud i el meu estudi.

Panoràmic, Rubí 2008

Mixta, collage, pintura a l'oli, encàustica, esgrafiat, ceres i treball sobre fusta.
3'60 x 1'20 cm

Panorama de Rubí des d'un lloc molt especial per a mi, un dia de sol i fred i la possibilitat de veure-ho tot des de dalt en tots els sentits.

Ajuntament de Rubí

Dona
AJUNTAMENT DE RUBÍ

Amb el suport de:

Generalitat
de Catalunya
**Institut Català
de les Dones**

**Diputació
Barcelona**